

איברתי אחיזות

אלף דלתות

"ש' / באמת יש משהו אחר וגם א' / נחנו מרגישים שזה לא סתם"
(יונה וולך)

מכל הדלתות רק על סדק אחד
ברכנו ברכת הבית,
וחדרנו הביתה בצעד נפחד
ופזרנו עשרות גרבים.

מכל הדלתות רק לקחנו פנה
ופרשנו מטות ושטיח,
וצבענו קירות בגונים של פנינה,
לא קלפנו את כל הטיח.

מול מסך מרצד על החדר החם
סדרנו בגדים בארון,
שכחנו לזכר: זה רק סדק אחד
ובחוץ מתארך מסדרון –

שם יש אלף דלתות, מסדרון אינסופי
שנתן לארכו לצעד.
לא זכרנו לפרץ לספי משקופים,
לא העזנו ללכת עוד.

כשאלף דלתות נמשכות בקטר
כמו קרונות של קירות ושקט,
הפכנו לבית רק סדק קטן
ועכשו הרצפה שורקת.

Ascensio, או: שיר בלון

ובימים ההם אין תקרה בשמים

קלת כתרך אבדתי אחיזות
באסף עגנים מעפשים. אנשים טובים
הבטיחו הבטחות מעמלנות, שלחו
בלוני הליום עם תאריך תפוגה רחוק
ופרשו כפים ספק להתפלל ספק
לתפס, ולא עלה
בידם לאחז
כי

בימים ההם אבדתי אחיזות